

In de interviewserie 'Ziel en zaligheid' wekelijks de ontboezemingen van een smaakmaker. Vandaag: Sjors van der Panne. Zanger tussen The Voice en het luisterlied.

Tekst: Jan Vriend Foto: Bas Hermens

ZIEL & ZALIGHEID

Ik vecht vaak met mezelf

Wie doet dat nou? Als zanger van serieuze luisterliedjes meld je je toch niet bij zo'n commerciële glitter-show als 'The voice of Holland'? Hij wel. Sjors van der Panne kon niet anders, vertelt hij. Jarenlang klopte hij op alle deuren van de Nederlandse muziekbranche. Ze bleven allemaal dicht. Het leek of niemand zat te wachten op een zanger die liedjes van Jacques Brel, Ramses Shaffy en Frank Boeijen wilde brengen. Nee, het lag niet aan zijn stem, kreeg hij steeds te horen. Maar ja, die nummers... Was dat Nederlandstalige repertoire niet uit de tijd? En dan kreeg hij weer nul op het rekest. Om rond te komen, had Sjors van der Panne het ene baantje na het andere in de horeca. Maar intussen bleef hij dromen van een loopbaan als zanger. Dus toch naar RTL, dan maar. „Als je nergens aan de bak komt, zoek je een uitweg. 'The voice' bood me de kans om me voor een groot publiek te laten zien. Het programma paste niet echt bij me, maar het gaf me wel de duw die ik nodig had. De jury en de kijkers droegen me op handen.”

Voor het oog van miljoenen kijkers werd hij tweede, bij de tv-talentenjacht. Waarmee zijn naam meteen was gevestigd. Hij zong voor uitverkochte zalen in het Amsterdamse Concertgebouw en trad op in Carré en de Ziggo Dome. Inderdaad: met die zogenaamd afgeschreven luisterliedjes. „Iedereen waarschuwde ervoor dat het publiek me na de tv-hype zou laten vallen, maar dat is niet gebeurd. Een grote groep fans is me trouw gebleven. En die groep groeit gestaag.” Gestruind door die achterban trekt Sjors van der Panne nu met zijn band langs de theaters en werkt hij aan een nieuw album met liedjes die speciaal voor hem worden geschreven.

Tussen de opnamen en de concerten door, beantwoordt hij tien vragen over zijn ziel en zaligheid.

Welke karaktertrekken heb je van je ouders?
„Het bedachtzame en het stille heb ik

van mijn vader en mijn enthousiasme en het hartelijke heb ik van mijn moeder. Het zijn natuurlijk tegenstrijdige eigenschappen. Dat verklaart misschien ook waarom ze zijn gescheiden. Mijn ouders gingen uit elkaar toen ik vier was. Ik kan met allebei goed opschieten, ook al zijn ze totaal verschillend. Mijn vader gaf leiding bij het maatschappelijk werk. Hij is nu met pensioen en woont met zijn tweede vrouw in Frankrijk. Mijn moeder werkte als secretaresse, maar haar hart lag niet bij haar baan. Haar belangrijkste ambitie was gelukkig worden.”

Aan welke ervaring uit je jeugd denk je nog wel eens terug?
„Ik was enig kind en groeide op bij mijn moeder op een flat. We draaiden altijd platen van Robert Long, Leonard Cohen, Janis Ian en Jacques Brel. Vaak speelde ik met Lego. Dan bouwde ik altijd een podium en zette ik er poppetjes op, die mochten optreden. Soms mocht ik met mijn moeder mee naar concerten. Dan stond ik vooraan en was ik helemaal betoverd door wat er op het toneel gebeurde.”

Wat was de beste beslissing van je leven?
„Vader worden. Omdat ik op mannen val, lag dat niet voor de hand. Maar een vriendin van me had een heftige moederwens en vroeg of ik die vaderrol wilde vervullen. Het kwam toen niet echt goed uit, want ik was blut en ik had wat losse horecabantjes om mijn kamerhuur te betalen. Ik had mijn leven dus niet echt op de rails. Maar die vriendin had nogal haast. Op dat moment heb ik echt niet zo lang nagedacht. Nee, ik volgde gewoon mijn gevoel. Nu ben ik ontzettend blij met mijn dochter. Ze is inmiddels vijf jaar en woont bij haar moeder. De eerste paar jaar woonde ze bij me om de hoek en was ze een paar keer per week bij me. Nu is ze met haar moeder naar Friesland verhuisd en komt ze een keer in de twee weken bij me. Dat gaat heel goed, zo. Ik ben dol op haar, maar kan niet elke dag vader zijn. Want de vader Sjors gaat niet samen met de zanger Sjors. Ik heb thuis rust en ruimte nodig. Dan moet ik me opladen om me 's avonds op het toneel te kunnen geven.”

Wat had je beter anders kunnen doen?
„Mijn loopbaan is qua school en werk

Sjors in het kort

- Sjors van der Panne (1979) groeide op in Zoetermeer. Hij klopte twee keer tevergeefs aan bij de Kleinkunstacademie. Ook bij pabo's en een toneelopleiding liep hij vast. In 2008 won hij de publieksprijs tijdens het Concours de la chanson. In 2014 werd hij tweede bij de tv-talentenjacht 'The voice of Holland'. Hij bracht albums uit en maakte theatertoernees. Sjors woont alleen in Amsterdam. Met een vriendin heeft hij een dochterje van vijf jaar.
- www.sjorsvanderpanne.nl

geen groot succes geweest. Ik heb op een paar pabo's gezeten, ik liep vast op een kunstopleiding en werd een paar keer afgewezen voor de Kleinkunstacademie. Om rond te komen, deed ik uitzendwerk. Ik werkte in een lunchroom, ik belegde broodjes bij een cateringbedrijf en stond in een koffietentje. Altijd erg gezellig, hoor. Maar het schoot natuurlijk niet op. Omdat ik altijd de droom had om zanger te worden, zag ik alles wat ik deed als een tijdelijk zijpad. Maar ik kijk niet om in wrok. Want alles wat er op die zijpaden is gebeurd, heeft me gevormd en mentaal rijker gemaakt.”

Wat heb je nodig om gelukkig te zijn?
„Muziek, liefde, gezondheid en een beetje geld in mijn portemonnee. En ik ben heel blij als mijn dochter bij me is. Normaal zit ik het liefst in mijn centje thuis, maar als zij er is, vind ik dat geweldig. Ik ben geen vader die zijn kind meeslept naar speeltuinen of pretparken. Dat is me veel te druk. Maar we kijken graag samen naar een filmpje, ze zingen samen en knuffelen veel.”

Wat heb je geleerd van je leven tot nu toe?
„Dat je niet alles in de hand hebt en dat je niet moet focussen op dingen die niet meteen lukken. Want wat nu niet komt, komt later wel. Als je te veel met morgen bezig bent, geniet je niet van vandaag. Dan leef je alleen maar voor het

Het liefdesverdriet van gevoelszanger Sjors van der Panne

verlangen, terwijl je veel meer geniet als je je richt op het moment zelf.”

„Wat ik ook leerde, is dat je altijd aardig moet zijn voor de mensen om je heen. Want als je een lul bent, kom je alleen te staan. Wie opentstaat voor anderen, krijgt daar veel voor terug. Maar wat ik ook zeg, is best dubbel, natuurlijk. Ik hou me er zelf niet altijd aan. Want ik ben ook vol ambities en dat gaat ook wel eens ten koste van de mensen om me heen. Zo zie ik mijn familie bijvoorbeeld veel te weinig.”

Wat zou je aan jezelf willen veranderen?

„Ik zou wat minder streng voor mezelf willen zijn, want ik vecht vaak met mezelf. Ik knok voor een bestaan als zanger, ik vecht voor een perfect optreden en ik strijd voor een album dat honderd procent wordt. Dat vergt tijd en energie. En dan ben je niet altijd aardig voor jezelf en voor de mensen van wie je houdt.”

„Tegelijk zou ik ook wat harder willen

zijn naar mijn omgeving. Om mensen niet teleur te stellen, zeg ik veel te vaak ja. Ook tegen dingen waar ik in mijn hart geen zin in heb. Of om ergens vanaf te zijn. Darin ben ik ook veel te meegaand. Zo heb ik wel eens een woonboot verkocht voor veel te weinig geld. Dan had ik tegen iemand gezegd dat hij die boot van me kon overnemen en kwam ik later een ander tegen die dertigduizend euro meer bood. En dan gun ik die boot toch aan de eerste koper, omdat ik die geen verdriet wil doen. Op die momenten ben ik loyaal naar mijn omgeving, maar snij ik mezelf toch flink in de vingers.”

Wat is het grootste verdriet van je leven?

„Liefdesverdriet. Ik heb net iets te vaak een gebroken hart gehad. Dan was ik weer eens verliefd op een jongen die onbereikbaar was. Het gebeurt me nog steeds. Daarbij helpt het ook niet dat ik zanger ben. Want dan weten mensen vaak niet hoe ze met je moeten omgaan.

Of ze durven je niet aan te spreken. Vaak denken ze dat je altijd op de voorgrond wil staan, terwijl ik thuis doodgewoon een stille jongen ben die niet altijd op aandacht zit te wachten. Maar ik klaag niet, hoor. Ik heb genoeg goede vrienden om me heen. En het pluspunt van veel liefdesverdriet is dat ik er heel overtuigend over kan zingen.”

Bid je wel eens?

„Ja. Voor ik bij een optreden het toneel oploop, klop ik altijd drie keer op mijn hart. Dan kijk ik omhoog en vraag ik met een knikje even steun van mijn opa, de vader van mijn moeder. Met hem had ik een sterke band. Sinds hij is overleden, zie ik hem als mijn beschermengel, boven.”

„Ik denk dat ik hem na mijn dood een keer terugzie. Vraag me niet hoe het precies zit, maar het lijkt me niet dat alles allemaal opeens voorbij is als je lichaam er op een dag mee stopt. Ik vergelijk het met dromen. Daarin gebeuren ook dingen die niks met je lijf te maken hebben. Dan ligt je lichaam gewoon in bed terwijl je in je hoofd de leukste mensen ontmoet.”

Wat zijn je plannen?

„Ik ben nu druk bezig met mijn theatertournee en met de voorbereidingen van een optreden in het Concertgebouw. Ook werk ik aan mijn nieuwe album. Eind maart komt-ie uit. Er staat werk op van geweldige schrijvers als Maarten Peters, Belinda Meuldijk, Han

Koreneef en Frank Boeijen. Ook neem ik een ode aan Liesbeth List op. Zij zijn allemaal helden voor me. Daarom gaat mijn cd ook 'Mijn helden' heten.”

Sjors van der Panne en zijn band zijn te zien in theaters in Zaandam (16/1), Amstelveen (19/1), Hoorn (31/1) Bussum (1/2), Alkmaar (1/3) en de Philharmonie in Haarlem (2/4).